

Mitjançant el present document es pretén per part de SOM – FUNDACIÓ CATALANA TUTELAR, realitzar aportacions al model de bases per la reforma del Codi Civil de Catalunya EN MATÈRIA DE SUPORT A L'EXERCICI DE LA CAPACITAT JURÍDICA

En termes generals entenem que es tracta d'un document de bases molt general, i que s'haurà de portar a concreció en l'articulat que es proposi redactar, per tal de definir i garantir una seguretat jurídica a les mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones.

Seguidament passem a relacionar els punts o bases que considerem que s'haurien d'aclarir o concretar:

**Base 6.** Entenem l'existència d'aquest suport informal, però considerem que no ajudarà a garantir una seguretat jurídica en les accions realitzades en base a aquest suport informal, i pot generar en molts casos (la pràctica així ens ho ha mostrat) una indefensió o aprofitament per part de tercers.

Caldria definir molt bé què és aquest suport informal i les seves implicacions i responsabilitats de qui el presta, i perquè no, la seva inscripció en algun registre. És cert, que això comportaria una certa formalitat del suport, però garantiria la seguretat jurídica cercada.

**Base 10.** Entenem que la prestació del suport formal ha de comportar l'eficàcia de l'acte atorgat si s'ha rebut aquest suport, entendre el contrari, generaria inseguretat jurídica en els actes. Únicament hauria de ser considerat impugnable, en cas de comissió negligència per part de qui presta el suport.

**Base 11.** La representació d'una persona que requereixi suport ha d'estar conferida per la pròpia persona o l'autoritat competent en cas del suport formal que es prevegi per les situacions que ho requereixin, ja que d'altra forma, la persona que no pogués requerir aquest suport quedaria en indefensió en l'exercici dels seus drets.

Així mateix, considerem que caldrà delimitar què es considera "persona propera" donat que aquesta indefinició pot generar dubtes per poder tenir una interpretació subjectiva d'aquest fet "proper" .

**Base 12.** Partint de la base que la persona té dret a assumir riscos i a cometre errors, s'atribuirà aquesta facultat també a qui presti el suport, o per contra es responsabilitzarà de no haver evitat aquest error? Creiem que caldria desenvolupar més aquesta base per evitar confusions, donat que l'experiència ens porta a identificar situacions en les què les persones cometten errors i prèviament han estat advertides per part de qui presta el suport, i posteriorment, la persona o familiars reclamen per no haver-ho evitat, situant a qui presta el suport en una situació també d'indefensió.

**Base 13:** Caldrà definir quines seran les autoritats des del punt de vista administratiu, i quines seran les figures que puguin exercir aquest control.

Caldrà garantir que es pugui obtenir la formalització del suport de manera universal gratuïta, perquè no tinguin accés només qui estigui en posició econòmica favorable.

Entenem que caldria atribuir responsabilitat al Ministeri Fiscal o al jutge d'ofici per instar el procediment d'assignació de suports per determinats casos en què la persona ho requereixi, i no caure en un abandonament i indefensió per rebre aquest suport, no només deixar-ho a una opció d'un tercer. Els poders públics han de tenir atribuïdes aquestes responsabilitats.

**Base 15:** No acabem d'estar d'acord amb aquesta doble supervisió que es preveu en aquesta base, partint de l'afirmació que si hi ha confiança per establir un acord de suport, s'és lliure de poder-lo finalitzar.

I si hi ha un conflicte entre el prestador i el rebedor del suport, s'ha de poder resoldre ja sigui mitjançant la mediació (base 18) o mitjançant la resolució de l'acord de suport.

**Base 17.** Responsabilitat civil i penal del prestador del suport. S'haurà de preveure com es possibilita que s'acrediti o no que s'ha seguit el consell de qui presta el suport en base a un possible perjudici per qui rep el suport. El model es basa en l'assumpció del risc en la presa de decisions, però demana responsabilitats per qui presta els suports (creiem que hi ha una possible contradicció).

**Base 19.** Considerem que el termini d'un any de vacatio legis no és suficient, perquè considerem que en un any no hi haurà temps material perquè el legislador modifiqui totes les lleis i normatives que afectarien aquest canvi de model.

Igualment, el termini de transformació dels actuals càrrecs de protecció als nous models de suport haurà de ser llarg donades les mancances de mitjans dels jutjats, ja que si es té en compte que només les entitats tutelars tenen més de 9.000 càrrecs, si tenim en compte també els càrrecs familiars, comportarà el col·lapse judicial.